

1979. évi 14. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Görög Köztársaság között Athénben, az 1977. évi március hó 18. napján aláírt Konzuli Egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(A megerősítő okiratok kicserélése 1979. április hó 26. napján Budapesten megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa³ a Magyar Népköztársaság és a Görög Köztársaság között Athénben az 1977. évi március hó 18. napján aláírt Konzuli Egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az 1. §-ban említett Egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„Konzuli egyezmény a Magyar Népköztársaság és a Görög Köztársaság között

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és a Görög Köztársaság Elnöke attól az óhajtól áthatva, hogy a két állam közötti baráti kapcsolatokat megerősítsék és a két állam közötti konzuli kapcsolatokat szabályozzák és fejlesszék, elhatározták, hogy Konzuli Egyezményt kötnek és e célból Meghatalmazottaikká kinevezték:

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa

Puja Frigyes

külügyminiszter úr Önagyméltóságát,

A Görög Köztársaság Elnöke

Dimitri S. Bitsios

külügyminiszter úr Önagyméltóságát,

akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után az alábbiakban állapodtak meg:

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

Az Egyezményben használt kifejezések jelentése a következő:

- (1) A „konzulátus” a főkonzulátus, a konzulátus, az alkonzulátus és a konzuli ügynökség.
- (2) A „konzulátus vezetője” az a főkonzul, konzul, alkonzul vagy konzuli ügynök, aki a konzulátust vezeti.
- (3) A „konzuli tisztviselő” minden olyan személy - ideértve a konzulátus vezetőjét is -, akit a konzuli feladatok ellátására hatalmaztak fel.
- (4) A „konzuli alkalmazott” minden olyan személy, aki nem konzuli tisztviselő, és igazgatási vagy műszaki feladatokat lát el a konzulátuson. „Konzuli alkalmazott” továbbá a konzulátus kisegítő személyzetének tagja is.
- (5) A „konzulátus tagja” a konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott.
- (6) A „konzuli kerület” az a terület, ahol a konzulátus konzuli tisztviselői a feladataikat ellátják.
- (7) A „konzuli helyiségek” a kizárólag a konzulátus céljaira használt épület, épületrész és az ezekhez tartozó földterület, bárki legyen is azok tulajdonosa.
- (8) A „konzuli irattár” a konzulátus minden irata, okmánya, levelezése, könyve, filmje, hangszalagja, nyilvántartása és rejtjelanyaga, valamint az ezek védelmére és őrzésére szolgáló iratszekrények és egyéb bútorok.
- (9) A „hajó” a küldő állam lobogójának használatára jogosult hajó, kivéve a hadihajót. A „repülőgép” minden olyan légitjármű, amely a küldő állam nyilvántartásában szerepel, kivéve a katonai repülőgépet.

II. fejezet

**Konzulátus létesítése.
A konzulátus tagjainak kinevezése**

2. cikk

- (1) Konzulátust a fogadó államban csak ennek az államnak a beleegyezésével lehet létesíteni.
- (2) A konzulátus székhelyét, rangját és a konzuli kerületet a küldő és a fogadó állam közös megállapodásban határozza meg. A küldő állam a későbbiekben ezt csak a fogadó állam beleegyezésével változtathatja meg.

3. cikk

- (1) A küldő állam a konzulátus vezetőjének kinevezése előtt diplomáciai úton a fogadó állam beleegyezését kéri a kinevezéshez.
- (2) A küldő állam a beleegyezés kézhezvétele után diplomáciai képviselte útján megküldi a fogadó állam külügyminisztériumának a konzuli kinevezési okiratot (konzuli pátens) vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló más okiratot. Ebben meg kell jelölni a konzulátus vezetőjének családi és utónevét, állampolgárságát, rangját, a konzuli kerületet, amelyben a tevékenységét ki fogja fejteni és a konzulátus székhelyét.
- (3) A fogadó állam a konzuli kinevezési okirat vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló más okirat bemutatása után a lehető legrövidebb időn belül kiadja részére az exequaturt vagy a működésre vonatkozó más engedélyt.
- (4) A konzulátus vezetője csak a fogadó állam által kiadott exequatur vagy a működésre vonatkozó más engedély kiadása után kezdheti meg feladatai ellátását.
- (5) A fogadó állam az exequatur vagy a működésre vonatkozó más engedély kiadása előtt beleegyezését adhatja a konzulátus vezetőjének feladatai ideiglenes ellátásához.
- (6) A fogadó állam hatóságai az exequatur vagy a működésre vonatkozó más engedély, illetőleg az ideiglenes működésre vonatkozó beleegyezés megadásakor megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a konzulátus vezetője a feladatait elláthassa.

4. cikk

A küldő állam közli a fogadó állam külügyminisztériumával annak a konzuli tisztviselőnek családi és utónevét, állampolgárságát, rangját és beosztását, akit a konzulátusra nem a konzulátus vezetőjének nevez ki.

5. cikk

Konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet, feltéve, hogy a fogadó államnak nem állandó lakosa.

6. cikk

A fogadó állam diplomáciai úton bármikor - anélkül, hogy a döntését meg kellene indokolnia - közölheti a küldő állammal, hogy a konzulátus vezetőjének exequaturját, illetőleg a működésére vonatkozó más engedélyét visszavonja, vagy, hogy a konzulátus más tagja elfogadhatatlan. Ilyen közlés esetén a küldő állam visszahívja a konzulátus vezetőjét, vagy a konzulátus tagját. Ha a küldő állam ésszerű határidőn belül nem tesz eleget ennek a kötelezettségének, a fogadó állam megtagadhatja, hogy ezt a személyt a konzulátus vezetőjének, vagy a konzulátus más tagjának elismerje.

III. fejezet

Könnyítések, kiváltságok és mentességek

7. cikk

(1) A fogadó állam a konzulátusnak megad minden könnyítést, hogy konzuli feladatait elláthassa és megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a konzuli tisztviselők hivatalos tevékenységüket kifejthessék és élvezhessék az Egyezményben foglalt kiváltságokat és mentességeket.

(2) A fogadó állam kellő tisztelettel bánik a konzuli tisztviselővel és megtesz minden szükséges intézkedést, hogy személyének, szabadságának és méltóságának bármilyen megsértését megakadályozza.

8. cikk

(1) Ha a konzulátus vezetője valamilyen okból nem tudja a feladatait ellátni, vagy ha a tisztsége ideiglenesen megüresedik, a küldő állam megbízhatja a konzulátus ideiglenes vezetésével a konzulátus vagy a fogadó államban működő másik konzulátusa egyik konzuli tisztviselőjét, illetőleg a fogadó államban működő diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének egyik tagját. Ennek a személynek a családi és utónevét előzetesen közölni kell a fogadó állam külügyminisztériumával.

(2) A konzulátus ideiglenes vezetésével megbízott személy a konzulátus vezetőjének feladatait látja el. Ugyanazok a kötelezettségek terhelik és ugyanazokat a kiváltságokat és mentességeket élvezi, mintha az Egyezmény 3. cikke rendelkezéseinek megfelelően nevezték volna ki.

(3) Ha az [\(1\) bekezdésben](#) foglaltak szerint a konzulátus ideiglenes vezetésével a küldő állam diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének tagját bízták meg, e megbízás nem érinti a diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

9. cikk

(1) Az Egyezménynek a konzuli tisztviselő jogairól és kötelezettségeiről szóló rendelkezései kiterjednek a küldő állam diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének arra a tagjára is, akit a fogadó államban konzuli feladatok teljesítésével bíztak meg.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) megjelölt személy konzuli tevékenysége nem érinti diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

10. cikk

(1) A küldő állam a fogadó államban, a fogadó állam jogszabályainak megfelelően, földterületeken, épületeken és épületrészekben tulajdonjogot vagy bérleti jogot szerezhet a konzulátus, valamint a konzulátus tagjának lakása céljára.

(2) A fogadó állam szükség esetén segítséget nyújt a küldő államnak az [\(1\) bekezdésben](#) meghatározott földterületek, épületek vagy épületrészek tulajdonjogának vagy bérleti jogának a megszerzéséhez.

11. cikk

(1) A küldő állam címerét, valamint a küldő állam és a fogadó állam nyelvén a konzulátus elnevezését el lehet helyezni azon az épületen, amelyben a konzulátus van.

(2) A konzulátusra, valamint a konzulátus vezetőjének lakására ki lehet tűzni a küldő állam zászlaját.

(3) A konzulátus vezetője kitűzheti közlekedési eszközeire a küldő állam zászlaját.

(4) A [\(2\) és \(3\) bekezdésben](#) említett jogok gyakorlásánál figyelembe kell venni a fogadó állam jogszabályait és szokásait.

12. cikk

(1) A konzuli helyiségek sérthetetlenek.

(2) A fogadó állam hatóságai a konzulátus vezetőjének, a küldő állam diplomáciai képviselte vezetőjének, vagy a valamelyikük által kijelölt személynek az engedélye nélkül nem léphetnek be a konzuli helyiségekbe.

(3) E cikk [\(1\) és \(2\) bekezdésének](#) rendelkezéseit alkalmazni kell a konzulátus vezetőjének lakására is.

(4) A konzuli helyiségeket nem lehet a konzuli feladatokkal összeegyeztethetetlen célokra használni.

(5) A fogadó állam megteszi a megfelelő intézkedéseket a konzulátus helyiségeinek és a konzulátus vezetője lakásának védelmére.

13. cikk

A konzuli irattár mindig, az elhelyezéstől függetlenül sérthetetlen. Nem hivatalos iratokat nem szabad a konzuli irattárban tartani.

14. cikk

(1) A fogadó állam megengedi és védelemben részesíti a konzulátus szabad érintkezését minden hivatalos ügyben. A küldő állam kormányával, valamint a küldő állam bárhol levő diplomáciai képviselőivel és más konzuli képviselőivel való érintkezés során a konzulátus minden megfelelő eszközt felhasználhat, ideértve a diplomáciai vagy konzuli futárokat és a rejtjeles vagy számjeles üzeneteket is. A konzuli küldemény mindazonáltal a konzulátusnak csak a küldő állam kormányával és a küldő államnak a fogadó államban levő diplomáciai képviselőjével, valamint konzuli képviselőivel való érintkezésére használható. Rádióadó-állomást azonban a konzulátus csak a fogadó állam hozzájárulásával létesíthet és használhat.

(2) A konzuli képviselő hivatalos levelezése sérthetetlen.

(3) A konzuli küldeményt alkotó csomagokat a jellegükre utaló látható külső jellel kell ellátni, s azok csak hivatalos levelezést, valamint kizárólag hivatalos használatra szánt okmányokat és tárgyakat tartalmazhatnak.

(4) A konzuli küldeményt sem felnyitni, sem visszatartani nem szabad. Abban az esetben azonban, ha a fogadó állam illetékes hatóságainak komoly okuk van annak feltételezésére, hogy a konzuli küldemény a fentiekben kívül más tárgyakat is tartalmaz, kérhetik, hogy a konzuli küldeményt küldjék vissza feladási helyére.

(5) A konzuli futárt olyan hivatalos okmánnyal kell ellátni, amely feltünteti futári minőségét és a konzuli küldeményt alkotó csomagok számát. Konzuli futár csak a küldő állam állampolgára lehet, aki a fogadó államnak nem állandó lakosa. A fogadó állam a konzuli futárt tevékenységének gyakorlása során védelemben részesíti. A konzuli futár személyes sérthetlenséget élvez, nem tartóztatható fel, nem vehető őrizetbe és személyes szabadsága semmilyen más módon nem korlátozható.

(6) Konzuli küldeményt a hajó vagy a repülőgép parancsnoka is vihet. A parancsnokot el kell látni olyan irattal, amely feltünteti a konzuli küldemény darabszámát, a parancsnokot azonban nem lehet konzuli futárnak tekinteni. A konzulátus tagja a konzuli küldeményt közvetlenül és akadálytalanul veheti át a hajó vagy a repülőgép parancsnokától, illetőleg adhatja át neki.

15. cikk

(1) A konzulátus vezetője mentes a fogadó állam büntető joghatósága alól. Személyes sérthetlenséget élvez, nem lehet sem letartóztatni, sem őrizetbe venni, sem személyes szabadságában bármilyen más módon korlátozni.

(2) A konzulátus vezetője a fogadó állam polgári és államigazgatási joghatósága alól is mentességet élvez, kivéve

a) a fogadó állam területén levő magántulajdonban álló ingatlanra vonatkozó dologi jogi pert, kivéve, ha a konzulátus vezetője azt nem a küldő állam javára, a konzulátus céljára birtokolja;

b) az olyan hagyatéki eljárásra vonatkozó pert, amelyben a konzulátus vezetője végrendeleti végrehajtóként, hagyatéki gondnokként, örökösként, vagy hagyományosként mint magánszemély és nem a küldő állam nevében jár el;

c) az olyan pert, amely a konzulátus vezetőjének bármilyen szabad foglalkozásával vagy kereskedelmi tevékenységével kapcsolatos, amelyet a fogadó államban a hivatalos tevékenységi körén kívül folytat;

d) a harmadik személy által indított olyan balesettel kapcsolatos kártérítés iránti perben, amelyet a fogadó államban gépjármű, hajó vagy repülőgép okozott.

(3) A konzulátus vezetőjével szemben semmiféle végrehajtási intézkedést nem lehet tenni, kivéve a [\(2\) bekezdés a\), b\), c\), és d\)](#) pontjában említett eseteket, amennyiben a végrehajtás személye és lakása sérthetlenségének csorbítása nélkül foganatosítható.

(4) A konzulátus tisztviselői, kivéve a konzulátus vezetőjét, valamint a konzuli alkalmazottak, a konzuli feladatok gyakorlása során végzett cselekményeik tekintetében nem tartoznak a fogadó állam bírói és államigazgatási joghatósága alá.

(5) A [\(4\) bekezdés](#) rendelkezései azonban nem alkalmazandók

a) az olyan szerződés kötéséből eredő polgári per esetében, amelyet a konzulátus vezetőjén kívül más konzuli tisztviselő vagy a konzuli alkalmazott kifejezetten vagy hallgatólagosan nem a küldő állam megbízottjaként kötött vagy

b) harmadik személy által indított olyan polgári per esetében, amelyet gépjármű, hajó vagy repülőgép által a fogadó államban okozott balesetből származó kártérítés iránt indítottak.

(6) Olyan cselekmény miatt, amelyet a konzuli tisztviselő, kivéve a konzulátus vezetőjét, valamint a konzuli alkalmazott feladatai ellátásának körén kívül követett el, e személyeket sem letartóztatni, sem őrizetbe venni, sem személyi szabadságuktól bármilyen más módon megfosztani nem lehet, kivéve azt a szándékos súlyos bűncselekményt, amelyre a fogadó állam jogszabályai olyan szabadságvesztés büntetés kiszabását rendelik, amelynek alsó határa legalább öt év szabadságvesztés büntetés vagy annál súlyosabb büntetés, és ennek az államnak büntető ügyekben illetékes bírói hatósága az ügyben határozatot hozott. Ezeknek az eseteknek a kivételével e személyeket csak jogerős büntető bírói ítélet végrehajtása során lehet bebörtönözni, vagy személyes szabadságukban bármilyen más módon korlátozni.

(7) A konzulátus tagja elleni büntető eljárás, vagy a letartóztatása, őrizetbe vétele, illetőleg személyes szabadságának bármilyen más módon való korlátozása esetében a fogadó állam illetékes hatóságai haladéktalanul értesítik erről a konzulátus vezetőjét.

(8) Ha a konzulátus tagja ellen büntető eljárás indult, azt gyorsan és olyan módon kell lefolytatni, hogy a konzulátuson a feladatainak gyakorlását az a lehető legcsekélyebb mértékben zavarja.

16. cikk

(1) A konzuli tisztviselőt és a konzuli alkalmazottat fel lehet hívni, hogy a fogadó állam bírói vagy államigazgatási hatóságai kérésére tanúvallomást tegyen, vele szemben azonban semmiféle kényszerintézkedés vagy más szankció nem alkalmazható.

(2) A tanúvallomást kérő hatóság köteles elkerülni, hogy a konzuli tisztviselőt vagy a konzuli alkalmazottat feladatai vagy kötelezettségei ellátásában zavarja. E hatóság a konzuli tisztviselő vagy a konzuli alkalmazott tanúvallomását - minden olyan esetben, amikor az lehetséges - annak lakásán vagy a konzulátuson is felveheti, vagy írásbeli nyilatkozat formájában is elfogadhatja.

(3) A konzulátus tagja megtagadhatja a tanúvallomást olyan tényekre, amelyek hivatali feladatainak ellátására vonatkoznak és nem köteles bemutatni az erre vonatkozó hivatalos levelezést és okiratokat. Megtagadhatja azt is, hogy mint a küldő állam hazai jogának szakértője tegyen tanúvallomást.

17. cikk

(1) A küldő állam lemondhat a 15. és 16. cikkeken meghatározott kiváltságokról és mentességekről. A lemondásnak mindig kifejezettnek kell lennie és azt írásban kell közölni a fogadó állammal.

(2) Ha a konzuli tisztviselő vagy a konzuli alkalmazott olyan pert indít, amelyben joghatóság alóli mentességet élvezne, nem hivatkozhat a joghatóság alóli mentességre a főkeresettel közvetlenül összefüggő viszontkereset tekintetében.

(3) A polgári jogi és az államigazgatási ügyekben a joghatóság alóli mentességről való lemondás nem tekinthető a határozatok végrehajtása alóli mentességről történt lemondásnak is. E végrehajtási intézkedésekre nézve külön lemondás szükséges.

18. cikk

A konzulátus tagja mentes a fogadó államban a katonai szolgálat és minden más közérdekű szolgálat teljesítése alól.

19. cikk

A konzulátus tagja mentes minden kötelezettség alól, amelyet a fogadó állam jogszabályai a külföldiek nyilvántartásba vétele, illetőleg tartózkodása tekintetében előírnak.

20. cikk

(1) A küldő állam a fogadó államban mentes minden adó és illeték kivetése és behajtása alól

a) a kizárólag konzuli célokat szolgáló olyan földterületek, épületek és épületrészek tekintetében - ideértve a konzulátus vezetőjének lakását is -, amelyek a küldő állam vagy a nevében eljáró személy tulajdonában, illetőleg bérletében vannak;

b) az ilyen ingatlanok megszerzésére vonatkozó jogügylet vagy okirat tekintetében, ha a küldő állam ezeket az ingatlanokat kizárólag konzuli célokra szerzi meg.

(2) Az e cikk [\(1\) bekezdésében](#) említett adómentesség nem vonatkozik azokra az adókra és illetékekre, amelyeket a fogadó állam jogszabályai szerint a küldő állammal szerződő személynek kell fizetnie.

(3) Az e cikk [\(1\) bekezdésében](#) foglaltak nem érintik az igénybe vett szolgáltatások fejében kiszabott díjakat.

21. cikk

A fogadó állam a küldő állam tulajdonában, birtokában, illetőleg használatában levő konzuli célokat szolgáló ingó vagyონra, vagy annak megszerzésével kapcsolatban nem vet ki és nem hajt be semmilyen adót vagy illetéket, amelyet a küldő állam a fogadó